

jylland havde begæret overfor de allieredes Repræsentanter en Afstemning som afgørende, endeligt afgørende, for Danmarks Grænse, da var det det skarpeste Brud derpaa og et Brud, som Danmark ikke kunde være bekendt, bagefter at søge at bevæge de allierede Magter til at handle i Modstrid med den Afgørelse, som ved den af Danmark begærede Afstemning var faldet. Og Internationaliseringsplanernes Fremførelse var et Forsøg paa at bringe de allierede Magter til at bryde de Aftaler, de ved Fredstraktaten havde sluttet og sluttet efter Danmarks Opfordring. Det kunde vi ikke være bekendt, og derfor kræves der til Belysning af Danmarks Politik ved den Lejlighed baade en fuld Redegørelse for, hvor vidt Internationaliseringskravene gik, og hvilken Holdning den danske Regering indtog deroverfor, og for, hvorledes disse Krav blev opfattet og bedømt af de allierede Magter, til hvilke de blev rettet. Naar dette findes i den kommende Redegørelse, vil den være af Værdi for Befolkningen, men uden dette vil den ikke være tilstrækkelig.

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Det er tidt blevet sagt — af det ærede Medlem (P. Munch) flere Gange i Dag —, at Statsministeren havde brudt sit Ord, eller at der var ikke taget Hensyn til dette Ord fra min Side. Hvad har Statsministeren sagt? Det, der er kommet offentlig frem i Aviser og gennem Polemikken paa forskellig Maade, er kun en enkelt Frase, en enkelt Sætning, hvori Statsministeren siger, at det danske Folk baade Nord og Syd for Kongeaaen har „en uomtvistelig Ret til at blive bekendt med, hvad der i det hele er foretaget fra de forskellige danske Regeringers Side i det sønderjydske Spørgsmaal“. Men hvad sagde Statsministeren til Indledning, og hvad sagde han til Slutning? Til Indledning — det foregik den 20. Maj her i Folketinget, og paa det Tidspunkt var jo Sagen ikke endeligt afgjort — sagde Statsministeren: „Nu vil det jo vides, at vi staar meget nær ved en Afgørelse af Grænsespørgsmaalet, men, os bekendt, foreligger denne Afgørelse ikke officielt endnu. Dette paalægger mig ganske naturligt en betydelig Tilbageholden-

hed i, hvad jeg herom i Dag kan udtale, men det er min Hensigt, saa vidt det er mig muligt, at give klar Besked paa, hvad Regeringen har tilstræbt“. Og saa kommer Frasen om Kravet . . . . (Munterhed) Jeg kan ikke se, det er morsomt, men det er det maaske. Saa siger Statsministeren følgende: „Jeg skal her gentage en Udtalelse, jeg fremkom med i det sønderjydske Udvalg i Gaar, nemlig at det er Regeringens Hensigt, saa snart som det er muligt, saa snart som Sagen er afsluttet, og Tiden tillader det, at give en aktmæssig Fremstilling af, hvad der siden Verdenskrigens Begyndelse er foretaget i det sønderjydske Spørgsmaal fra de danske Regeringers Side“. Er det ikke netop akkurat det Standpunkt, som jeg hele Tiden har hævdet, og som jeg ogsaa har tilladt mig at fremføre i Dag, idet jeg talte om en aktmæssig Fremstilling? At der skulde være noget Brud paa givet Løfte, vil vist være meget vanskeligt at bevise, efter at det nu endelig her er fremført, hvad Statsministeren har sagt saavel i det sønderjydske Udvalg som her i dette høje Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Munch*): Den højtærede Udenrigsminister kunde ikke rigtig forstaa, hvad morsomt der var ved den Bemærkning, han gjorde. Jeg tror at kunne forklare ham, at det beroede paa, at han benyttede Ordet Frase i Forbindelse med Statsministerens Udtalelser ved den paagældende Lejlighed, idet disse Ord, der ikke var tænkt som en Frase, men som et højtideligt Tilsagn, har staaet Fare for at blive gjort til Frase ved den Mangel paa Opfyldelse, der har været Tale om fra Regeringens Side. Den højtærede Udenrigsminister henviser nu til de Udtalelser, som den højtærede Statsminister ved en anden Lejlighed, ikke ved det paagældende Møde, men i det sønderjydske Udvalg, har fremsat. Jeg vil derom gerne sige, at disse Udtalelser vil ske Fyldest, hvis man følger den Fremgangsmaade, vi nu har anbefalet, og som jeg forstaar at den højtærede Regering er nogenlunde villig til at gaa med til. Men saaledes forelaa Sagen jo ikke, før vi traadte frem her i Dag. Da forelaa Sagen saaledes, at der var